

Sygn. akt II CSK 517/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. G.
przeciwko M. P. i D. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwoty po 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), gdyż: „Sąd Okręgowy nie sporządził właściwego i zgodnego z dyspozycją art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnienia swego postanowienia uniemożliwiającego i utrudniającego pełną jego kontrolę w postępowaniu kasacyjnym; Sąd Okręgowy dokonał nieprawidłowego uznania, iż kwota 60 000 zł uiszczona przez powoda na rzecz pozwanego nie podlega zwrotowi na skutek zaistnienia okoliczności obciążających wyłącznie powoda; Sąd Okręgowy dokonał nieuprawnionego zaniechania przeanalizowania działań pozwanych jako świadczących, iż odstąpili oni od zawarcia z powodem ostatecznej umowy sprzedaży przedmiotowej działki z uwagi na porozumienie się z innymi kontrahentami i zrealizowanie z nimi nowej umowy znacznej korzyści; Sąd Okręgowy nie rozważył, iż w świetle niebudzących wątpliwości faktów i okoliczności pozwani na skutek zaniechania zawarcia umowy przyrzeczonej nie tylko nie ponieśli żadnej szkody ale uzyskali dodatkowy zysk i korzyść w kwocie 150 000 zł”.

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie pozwala stwierdzić, żeby spełnione zostały przesłanki, na które powołuje się skarżący. Oczywiście

zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie powołał się na tego rodzaju wadliwość zaskarżonego orzeczenia ani tego rodzaju wadliwość postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji. Teza skarżącego o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wywodzona jest z okoliczności faktycznych, które nie znajdują potwierdzenia w ustaleniach przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia. Skarżący nie bierze przy tym pod uwagę, że o wyniku postępowania w sprawie cywilnej decyduje jej stan faktyczny zweryfikowany przez sąd w toku postępowania dowodowego, na podstawie materiału dowodowego dostarczonego przez obie strony, nie zaś ten, który jedna ze stron sporu przedstawia jako własną jego wersję. Uprawnienia do prowadzenia postępowania dowodowego, oceny dowodów oraz dokonywania ustaleń faktycznych przysługują sądom *meriti*, a nie Sądowi Najwyższemu, na co wskazuje m.in art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. W ramach wywodów o oczywistej zasadności skargi skarżący nie odniósł się do podstawowego w niniejszej sprawie ustalenia, dokonanego na podstawie umowy w formie pisemnej, że zawarcie umowy stanowczej przez strony miało nastąpić do 15 października 2014 r., zaś skarżący przed tą datą miał uzyskać kredyt na pokrycie ceny za nieruchomość, gdy tymczasem wniosek kredytowy złożył 20 października 2014 r.

Ponadto w skardze kasacyjnej brak odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, spełniającego wymagania określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że chociażby ze względu na odmienny cel instytucji przedsądu i jej odrębne oraz kwalifikowane przesłanki, wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe elementy muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem

tego wymagania nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie może się ono jednak ograniczać jedynie do powtórzenia ich treści, z pominięciem odpowiedniego wyводу jurydycznego (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 520 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804), Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

I.n